

РЕШЕНИЕ

№ 7751

гр. София, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9052** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба на Б. Ц. М. от [населено място], ул. „6-ти септември“ № 33, срещу Решение № 3202 от 20.08.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 23-ти състав, по НАХД № 3688/2022 г., с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) Серия К № 5561653, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с който на основание чл.189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на касатора е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Касаторът счита, че не е описано точно извършеното нарушение и цифровата квалификация на извършеното нарушение не отговаря на фактическата обстановка, поради което му е нарушено правото на защита.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, не се представлява. В писмена молба, не възразява да се даде ход на делото и претендира присъждането на разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, не се представлява. В писмено становище от юрк. В. оспорва касационната жалба и претендира

присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор Д., изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил от фактическа страна, че на посочените в обжалвания електронен фиш дата и час М. управлявал автомобил рег. номер СВ 9408 КР в С. и в района на бул. Ц. шосе при стопанство Врана при разрешена за населено място максимална скорост от 50 км.ч. - автомобилът се движел със скорост от 75 км.ч. Скоростта на движение и регистрационния номер на автомобила, мястото и точните дата и час на нарушението са заснети и отчетени с автоматизирано техническо средство по реда на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата - мобилна система за видеоконтрол с радар с удостоверени по делото техническа изправност и одобрение за ползване като средство за измерване. Въз основа на данните от техническото средство и на данните за регистрирания ползвател на МПС – „Топ Рентал Кар България“ ЕООД и за представителната власт на М. по делото по отношение на посоченото дружество - на основание чл. 188 ал.2 ЗДвП като лице, посочено от собственика, на което е предоставено управлението на МПС, е издаден обжалваният електронен фиш.

За да постанови този правен резултат, СРС е приел, че при издаване на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните, правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението е правилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка настоящият касационен състав съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Правилни са доводите на СРС, че ЕФ съдържа всички изискуеми законови реквизити. На основание чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

Неоснователни са доводите на касатора за нарушено право на защита, поради липса

на точно описание на нарушението. Въз основа на събраните по делото доказателства е прието, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Б. М., като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта въведено със знак от 50 км./ч (приложена снимка в административната преписка по делото). Ноторен е фактът, че разрешената максимална скорост по [улица] е 80 км./ч., като в дадени участъци максималната скорост е въведена със знак Б-26 в размер на 50 км./ч., поради което е правилна посочената в ЕФ квалификация на извършеното нарушение - чл. 21, ал.2, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки, съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства. Предвид това, касационната инстанция напълно споделя мотивите на районния съд за доказаност на нарушението.

По всички изложени съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3202 от 20.08.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 23-ти състав, по НАХД № 3688/2022 г.

ОСЪЖДА Б. Ц. М., ЕГН- [ЕГН] от [населено място], ул. „6-ти септември“ № 33 да заплати на СДВР сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.